

paa Opførelsen af saadanne Bygninger, og jeg tror virkelig, at vi herved gjøre et væsentligt Gode. Jeg skal endnu kun bemærke, at Bestemmelsen om at fritage Smaaleiligheder for Bygningsafgift jo i Virkeligheden er fuldstændig i Analogi med den Bestemmelse, vi altid have haft i vore Indkomstskatlove, hvor vi fritage smaa Indtægter fuldstændig for Stat. Det er netop den Bestemmelse, der gjør, at jeg i det Hele taget føler mig tiltalt af Indkomstskatten, som for Øvrigt efter min Mening har mange Mangler; men i Analogi dermed bør vi ogsaa vedtage, at de smaa Leligheder blive fritagne for Stat. I Modsetning til den høitærede Minister, der bebrejdede mig, at jeg har bragt dette Forslag frem, skal jeg takke ham, fordi han har bragt det for; thi jeg kunde jo have nogen Tvivl om, naar det kun kom fra mig, hvorvidt det da vilde blive vedtaget.

Finantsministeren: Der er et lille Mellemværende mellem mig og det ærede Medlem (S. Ree), skjøndt der ikke ligger nogen Magt derpaa. Jeg har ikke bebrejdet det ærede Medlem Noget; men det forekom mig, at man har været noget utaalmodig, og det kan jeg ikke fravige; thi Sagen er den, at der jo, da de Herrers Forslag anmeldtes, endnu ikke var sket nogen Anmeldelse fra Finantsministeren om, hvilke Forslag der fra ham vilde fremkomme. Var denne Anmeldelse fremkommen, og dette Forslag ikke havde været nævnt med, saa havde det ærede Medlem ganske vist haft Grund til at tro, at det ikke vilde komme frem fra Regeringens Side. Et lille Spørgsmaal fra det ærede Medlem til mig vilde ogsaa have været fuldkommen tilstrækkeligt, thi han vilde da strax have erfaret min Stilling til Sagen; men som sagt, der ligger ingen Magt derpaa. Det ærede Medlem fra Søenborg (S. A. Hansen) bemærkede, at jeg med Hensyn til § 7 skulde have yttrret, at jeg ikke havde Noget imod en Forandring i Forslagets Afvæltelse, hvorved det førtes tilbage til den Form, det havde i forrige Samling. Det er mig ikke bitterligt, at jeg skulde have sagt noget Saadant; men der ligger heller ikke videre Magt derpaa. Hvad jeg sagde, eller hvad jeg i alt Fald vilde sige, var, at, selv om denne Paragraf, hvorved der gives Kongen Ret til at bestemme, hvorvidt en tilsvarende Fritagelse skal finde Sted for den kommunale Afgift, ikke udtrykkelig udtalte, at det skulde ske i Genhold til vedkommende Kommunalbestyrelses Indstilling, betvivler jeg, at Regeringen let i en Sag som denne, igjennem kongelig Anordning, vilde bestemme sig til at indføre en saadan Fritagelse imod Kommunalbestyrelsens bestemt udtalt Mening. Jeg tror, at det, som nu er udtrykkelig udtalt, væsentlig var Meningen med Forslaget, saaledes som det forrige Gang forelaa, uagtet det i Formen gif videre, og jeg havde saa meget mere Grund til at udtale dette, som jeg i forrige Samling i Landstinget tilfæl-

digvis kom til at yttre, at jeg meget betvivlede, at Regeringen i Sager af den Bestaffenhed vilde tage Beslutning imod en bestemt Indstilling fra Kommunalbestyrelsens Side. I Øvrigt skal jeg, da jeg i denne Sag atter er kommen til at tale om Rjøbenhavns Kommunalbestyrelse, tillade mig at udtale, at jeg tror, at man fra forskjellige Sider vilde sætte Pris paa — i alt Fald vilde Regeringen sætte Pris derpaa — om Rjøbenhavns Kommunalbestyrelse vilde være i Stand til at udtale sig om Sagen, inden den atter kom til Behandling her. Blandt Andet fordi jeg ønsker at høre dens Erklæring med Hensyn til den praktiske Side af Sagen, har jeg ikke i Dag villet gaa ind paa de enkelte Spørgsmaal, som ere gjorte med Hensyn til de enkelte Detailbestemmelser. Jeg har naturligvis anstillet foreløbige Overvejelser med Hensyn til disse Spørgsmaal, men Tiden til en bestemt Udtalelse om den Fremgangsmaade, der kunde være at følge, er ikke kommen, og jeg har som sagt ønsket at have Rjøbenhavns Kommunalbestyrelses Erklæring, navnlig med Hensyn til disse Punkter, inden jeg udtalte mig; skulde Betænkningen ikke komme inden anden Behandling, skal jeg dog efter ærede Medlemmers Ønske udtale mig nærmere om de Spørgsmaal med Hensyn til enkelte Paragrafers Gjennemførelse, som ere bleve rejste. Jeg vil inden den Tid i alt Fald have haft Lelighed til at konferere om Sagen med den forrige Finantsminister. — Med Hensyn til hvad der i Øvrigt er bemærket, finder jeg mig kun foranlediget til ganske faa Ytringer. Et æret Medlem (S. A. Hansen) har sagt, at der var opstaaet ganske færgene Vanskeligheder ved Bygningsafgiftens Opretholdelse paa Grund af Administrationens Retteshed. Imod saadanne almindelige Beskyldninger, imod saa almindelige Jordømmelsesdomme er det i Grunden umuligt at fremsføre Noget. Jeg vil kun sige dette: Man er virkelig — tror jeg — alt for hurtig til at udlede almindelige Resultater af enkelte formentlige Erfaringer; man er ofte kun alt for hurtig til at komme med den Forskel, der skal være imellem de Theorier, som skulde være raadende her i Rjøbenhavn, og den Praxis, som kun skulde have udenfor Rjøbenhavn. Det kan ikke falde mig ind at paasta, at en hvilken som helst Bestemmelse, truffen igjennem lange Tider, med Hensyn til Bygningsafgiftens Gjennemførelse er den bedste og rigtigste; det vilde være urimeligt, om jeg vilde gjøre en saadan Paastand, men hvem paastaar og Sigt? Men, Sagen er jo den, at det saa overordentlig let glemmes, at det ved Gjennemførelsen af en positiv Statteregel, som al tid til en vis Grad bliver vilkaarlig, er uindgaaligt, at der opstaar tilsyneladende, ja virkelige Synderligheder. Man kan skrive Love, hvordan man vil, og have de mest praktiske Mænd til Lovens Anvendelse — Genier kan man dog ikke forlange til Anvendelse af Loven, det er umuligt — det hjælper ikke, mine Herrer, Resultatet bliver